

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sed. Cental
Judecător: S. Dimitriu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Țarigradschi Valeriu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Țarigradschi
Valeriu împotriva Agenției „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de concediere
din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate
de la serviciu, încasarea despăgubirilor de ordin moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de către Țarigradschi Valeriu și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2017,

c o n s t a t ă:

La 22 februarie 2017, Țarigradschi Valeriu a depus cerere de chemare în
judecate împotriva Agenției „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de concediere
din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate
de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la propunerea consiliului de
administrație, prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr.07-Personal din 23 iulie 2015, a
fost numit în funcția de director al Rezervației Naturale „Pădurea Domnească”
Întreprindere de Stat. Contractul individual de muncă nr. 23/15 din 23 iulie 2015 a
fost încheiat de la 23 iulie 2015 până la data de 23 iulie 2020.

Astfel, a menționat reclamantul că la data de 30 decembrie 2016, la indicația
Agenției „MOLDSILVA”, Garda Forestieră Agenției a verificat în teren stocurile de
masă lemnoasă din cadrul cantonului nr. 7, sectorul Balatina a întreprinderii, stabilind
prin nota informativă din 30 decembrie 2016 că „...masa lemnoasă de tip gater a fost
eliberată și transportată necorespunzător prin factura fiscală EUH000523005, unde este
specificat 12 m/st lemn de foc. Respectiv, perfecționarea facturii fiscale a fost
efectuată pe data de 29 decembrie 2016 de către conducerea întreprinderii, pădurarul
nefiind înștiințat...”.

A notat reclamantul că din conținutul notei informative din 30 decembrie 2016,
nu reiese că dânsul ar fi adus întreprinderii vreo faptă prejudiciabilă.

În urma explicațiilor depuse pe marginea notei informative din 30 decembrie 2016, la 16 ianuarie 2017 s-a convocat ședința consiliului de administrare a agenției în urma căreia s-a emis ordinul nr. 13-Personal prin care reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară conform art.206 alin. 1, lit. (d) Codul muncii, sub formă de concediere, în temeiul art.86 alin.(l) lit. p) Codul muncii.

Considerând ilegal ordinul nr. 13-Personal din 16 ianuarie 2017, la data de 19 ianuarie 2017, Țarigradschi Valeriu a depus la Agenția „Moldsilva” o cerere, prin care a solicitat anularea ordinului menționat, însă nu a primit niciun răspuns.

Consideră ordinul menționat ca fiind emis neîntemeiat, dat fiind faptul că motivele invocate nu au un suport juridic și nici nu corespund realității.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2017, acțiunea depusă de către Țarigradschi Valeriu a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 15 mai 2017, Țarigradschi Valeriu a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de către Țarigradschi Valeriu și s-a menținut Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Țarigradschi Valeriu a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel din 23 noiembrie 2017 și a hotărârii primei instanțe din 12 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se decidă anularea ordinului nr.13-Personal din 16 ianuarie 2017, repunerea în funcția de director al întreprinderii de Stat Rezervației Naturale „Pădurea Domnească” din data de 17 ianuarie 2017, încasarea din contul Agenției „Moldsilva” în beneficiul recurentului salariu mediu pentru lipsa forțată de la serviciu, a salariului pentru toată perioada absenței forțate de la serviciu, prejudiciu moral în mărime de 30 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 9 000 lei.

Prin referința depusă la 28 februarie 2018, Agenției „Moldsilva” notează că recursul înaintat Țarigradschi Valeriu, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care solicită a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 23 noiembrie 2017, a fost expediată recurentului la 07 decembrie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 17 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Țarigradschi Valeriu și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Țarigradschi Valeriu, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Țarigradschi Valeriu, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Țarigradschi Valeriu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Țarigradschi Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Țarigradschi Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea